

[Ivar Nørgaard]

nå alt, når mange har spurgt og man kun har korte bemærkninger i denne omgang. Jeg vil gøre opmærksom på, at dette med reservefonden fik vi klart kommenteret af Delors, da Markedsudvalget var i Bruxelles. Han havde den tanke, at det var opgivet, og det står nu også kun som en tanke, som rapporten har opgivet. Derfor har det ikke mere plads i den fremtidige diskussion.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Til hr. Ivar Nørgaard. Nu forstår jeg ikke noget af det mere. I Cecchini-rapporten eksempelvis blev det fastslået, at fjernelsen af de fysiske grænser vil give en økonomisk dynamik, der bl.a. giver øget beskæftigelse; men forudsætningen for at fjerne de grænser er en afgifts-harmonisering, og den siger Socialdemokratiet nej til, ergo kan man ikke fjerne grænserne og ikke føre den erhvervsfremmende politik, der ligger bl.a. i Cecchini-rapporten. Hvordan hænger det sammen, hr. Ivar Nørgaard? Jeg synes altså, at det humper et eller andet sted.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er sådan set tilfreds med hr. Ivar Nørgaards fortolkning af dagsordenen. Selv om det ikke står i dagsordenen, er jeg tilfreds med hr. Ivar Nørgaards fortolkning. Jeg vil så godt høre, om de andre dagsordensstillere, hr. Flemming Hansen og hr. Niels Anker Kofoed, på samme vis giver den fortolkning af dagsordenen, som hr. Ivar Nørgaard gør, altså at det skal være en betingelse for at gå med til første fase, at man får sikret hensynet til beskæftigelse, et bedre ydre og indre miljø og en mere ligelig social fordeling.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Ganske kort til hr. Duetoft: Cecchini har i sin rapport helt klart specificeret, hvad det er, der fører til disse økonomiske størrelser, og dette med at fjerne en fysisk kontrol for personers dragen over grænserne med fyldte sække som private importører indgår ikke i hans opregning af de fordele, der vil være for Europa ved at ophæve grænserne. Det, der er tale om, er, at man vil lave enhedsdokumenter, at man ikke

vil have, at erhvervslivets import og eksport skal begrænses af fysiske grænser. Det andet er noget, som fædrene bag borgernes Europa har slået op, fordi de er bange for, at det kun er erhvervslivet, der kan lide Fællesmarkedet. De synes, man må gøre noget for borgerne i deres lande. Her i Danmark ville borgerne slet ikke bryde sig så meget om det.

Niels Anker Kofoed (V):

Emnet er de kommende års udvikling i Fællesskaberne. Hvis jeg nu går ud fra den debat, der har været indtil nu, må jeg sige, at der ikke har været så meget med om fremtiden, som man kunne have ventet efter emnet.

Så har jeg denne lidt polemiske bemærkning, at min personlige opfattelse er, at det med korte bemærkninger til korte bemærkninger er lidt af en uskik, for det er, ligesom det hugger debatten i stykker, men det kan man vel ikke bebrejde nogen.

Da jeg spekulerede på denne tekst, havde jeg en anden opfattelse af, hvordan situationen ville udvikle sig. Jeg havde bl.a. den fornemmelse, at når SF rejser denne forespørgsel, er det interessant, for jeg havde fortolket det således, at partiet var stærkt på vej til at opgive sin – jeg kalder det negative nationalistiske modstandspolitik, og var ved at prøve at finde et ståsted i det fællesskab, der er en realitet, som selv SF må erkende, og som et flertal i den danske befolkning mere og mere må betragte som en naturlig del af vores hverdag. Jeg må unægtelig sige, således som debatten hidtil har udviklet sig, at jeg ser desværre ingen konstatering i den positive retning, som jeg synes jeg fornemmede ved begyndelsen af debatten.

Vi kan også tage et andet eksempel. Jeg troede nemlig også, at Socialdemokratiet var på vej til en ændring, og at de havde lyttet lidt til den tidligere EF-modstander, fru Ritt Bjerregaard, der i en avis udtalte – jeg citerer:

»... at vi må erkende, at en flertalsafgørelse skal respekteres«.

Nu drejer det sig om, hvad vi vil med EF-medlemskabet, og dér havde jeg faktisk også troet, at Socialdemokratiet var på vej til at erkende den situation. Ser vi på dette partis holdning, kan man i princippet stadig gå ind for medlemskabet, som hr. Ivar Nørgaard lige har sagt her, men derefter stiller man betingelser, som vanskeliggør, at vi kan få indflydelse i Fæl-